ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
4 Ιουλίου 1985 *

Στην υπόθεση 174/83,

Frigen Amman και άλλοι, μόνιμοι υπάλληλοι στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι και επικουρούμενοι από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, rue Langeveld 51, boîte postale 16, 1180 Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicolas Decker, δικηγόρο παρ' εφέταις Λουξεμβούργου, 16, avenue Marie-Thérèse, boîte postale 335,

προσφεύγοντες,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον John Carbery, σύμβουλο στη νομική υπηρεσία της γενικής γραμματείας του Συμβουλίου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον H. J. Pabbruwe, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται:

— να κριθούν παράνομα και να ακυρωθούν:

  — τα εκδοθέντα από την καθής εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του Δεκεμβρίου 1982 καθόσον οι καταβαλλόμενες κατ' εφαρμογή του κανονισμού 3139/82 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 22ας Νοεμβρίου 1982, αναδρομικές αποδοχές δεν υπολογίζονται εντόκως εις αποκατάσταση της χρηματικής ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες·

  — επικουρικώς η ρητή ή σιωπηρή απόρριψη των διοικητικών ενστάσεων που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·

— να υποχρεωθεί η καθής να αποζημιώσει τους προσφεύγοντες για την περιουσιακή ζημία που υπέστησαν, διά της καταβολής ποσού που το Δικαστήριο καλείται να καθορίσει στο ποσό των τόκων των καθυστερούμενων ποσών που οφείλονταν κατά τη λήψη κάθε σχετικής περιόδου μέχρις εξοφλήσεως, προς το σύνηθες επιτόκιο·

— να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας καθώς και στα αναγκαία έξοδα στα οποία θα υποβληθούν οι διάδικοι ενόψει της διαδικασίας και, συγκεκριμένα, στα έξοδα μετακινήσεως και διαμονής και στην αμοιβή δικηγόρου κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 β), του ίδιου κανονισμού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους K. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 31ης Ιανουαρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Αυγούστου 1983, ο F. Amman και άλλοι υπάλληλοι της γενικής γραμματείας του Συμβουλίου των υπουργών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών τους του Δεκεμβρίου 1982 που περιέχουν εκκαθάριση των αναδρομικών αποδοχών κατ' εφαρμογή του κανονισμού 3139/82 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 22ας Νοεμβρίου 1982 (ΕΕ L 331 της 26.11.1982, σ. 1) και επικουρικώς την ακύρωση των ρητών ή σιωπηρών αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις που είχαν υποβάλει δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Η ακύρωση ζητείται καθόσον επί των αναδρομικών αποδοχών για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1980 δεν κατεβλήθησαν τόκοι, παρά την απώλεια της αγοραστικής δύναμης που προέκυψε εν τω μεταξύ, προς το σύνηθες επιτόκιο, των οποίων ζητούν την καταβολή. Περαιτέρω, με την προσφυγή ζητείται να καταδικαστεί το Συμβούλιο να τους καταβάλει τόκους προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας από την απώλεια της αγοραστικής δύναμης.

2 Στις 20 Ιανουαρίου 1981 το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό 187/81 (ΕΕ L 21 της 24.1.1981, σ. 18), περί προσαρμογής των αμοιβών και συντάξεων των υπαλλήλων και

του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και των διορθωτικών συντελεστών βάσει των οποίων τροποποιούνται αυτές οι αμοιβές και συντάξεις, κατόπιν της από 9 Δεκεμβρίου 1980 σχετικής προτάσεως της Επιτροπής.

3 Μετά τον κανονισμό αυτό, το Συμβούλιο θέσπισε, στις 10 Φεβρουαρίου 1981, τον κανονισμό 397/81 (ΕΕ L 46 της 19.2.1981, σ. 1) περί καθορισμού των μισθολογικών πινάκων καθώς και των άλλων στοιχείων των αποδοχών.

4 Στις 16 Μαρτίου 1981 η Επιτροπή άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση του κανονισμού 187/81 και των άρθρων 1 α), 2 α), 2 β) και 11, πρώτη παράγραφος, του κανονισμού 397/81.

5 Με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982 (Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 59/81, Συλλογή σ. 3329), το Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό 87/81 και τις προαναφερθείσες διατάξεις του κανονισμού 397/81.

6 Προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή, το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό 3139/82 της 22ας Νοεμβρίου 1982, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 1982.

7 Κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, το ίδιο όργανο, ως ΑΔΑ, προέβη στην εκκαθάριση και την καταβολή των αναδρομικών αποδοχών.

8 Καθένας από τους προσφεύγοντες υπέβαλε, επί ειδικού εντύπου, διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως με την οποία υποστήριξε ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη η μείωση της αγοραστικής δύναμης κατά την περίοδο για την οποία κατεβλήθησαν αναδρομικώς καθυστερούμενες αποδοχές εις εκτέλεση του κανονισμού 3139/82 του Συμβουλίου και ζήτησε την καταβολή τόκων υπερημερίας που έπρεπε να καταβληθούν επί των αναδρομικών αποδοχών.

9 Οι ενστάσεις αυτές απορρίφθηκαν με ρητές ή σιωπηρές αποφάσεις, κατόπιν των οποίων οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

Επί του παραδεκτού

10 Το Συμβούλιο εγείρει ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής της Lisbet Hansen η οποία δεν υπέβαλε προηγουμένως διοικητική ένσταση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

11 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η ένσταση που ήγειρε το Συμβούλιο είναι βάσιμη και πρέπει να γίνει δεκτή.

12 Σημειωτέον εξάλλου ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1975 (Meyer-Burckhardt κατά Επιτροπής, 9/75, Rec. σ. 1171), η διαφορά μεταξύ υπαλλήλου και του οργάνου στο οποίο ανήκει, ακόμη κι αν πρόκειται για αγωγή αποζημιώσεως, εξελίσσεται, όταν πηγάζει από τη σχέση εργασίας που συνδέει τον ενδιαφερόμενο με το όργανο, στο πλαίσιο του άρθρου 179 της Συνθήκης και των άρθρων 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Κατά συνέπεια οι προσφεύγοντες νομιμοποιούνται να προβάλλουν συγχρόνως αίτημα ακυρώσεως και αποζημιώσεως, οφείλουν όμως να τηρούν τους όρους που απαιτεί ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως οι οποίοι είναι οι ίδιοι και στις δύο περιπτώσεις.

13 Σχετικώς πρέπει να σημειωθεί ότι εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, οι προσφεύγοντες ζήτησαν με τις διοικητικές ενστάσεις τους μόνο τόκους υπερημερίας και όχι τόκους προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας, τους οποίους ζήτησαν το πρώτο με την προσφυγή τους ενώπιον του Δικαστηρίου. Άρα η προσφυγή τους είναι απαράδεκτη όσον αφορά το αίτημα περί καταβολής τόκων προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας.

Επί της ουσίας

14 Από πλευράς ουσίας, η υπόθεση θέτει ζητήματα τα οποία πρέπει να εξεταστούν από την ολομέλεια του Δικαστηρίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

15 Στο τρέχον στάδιο της διαδικασίας το Δικαστήριο πρέπει να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα, εκτός όσον αφορά τους προσφεύγοντες, των οποίων η προσφυγή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

πριν αποφανθεί επί της ουσίας, αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή της Lisbet Hansen.

2) Ως προς τους λοιπούς προσφεύγοντες απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη όσον αφορά το αίτημα περί καταβολής τόκων προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας.

3) Παραπέμπει την υπόθεση στην ολομέλεια του Δικαστηρίου για κατ' ουσία εξέταση όσον αφορά τα άλλα αιτήματα των προσφευγόντων στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 2.

4) Η προσφεύγουσα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθώς και το Συμβούλιο φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά τα λοιπά το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Κακούρης Everling Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Ιουλίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Κ. Κακούρης